

GESTOPT EN OM ZICH HEEN GEKEKEN

Eeuwenlang niets dan een spoor.
Door vele voeten gevonden en herkend.
Gestopt en om zich heen gekeken waar het heen moet.
Gras naar modder naar zand naar klinker naar teer en grind naar asfalt.
Een carrière klein begonnen. Handelsweg. Boerderij naar hofstee naar dorp naar stad. Tweebaans verkeerslint ooit een veelbelovend pad.

Soms dwarsgezeten door een weg van water.
Gestopt en om zich heen gekeken.
Het vervolg zichtbaar aan de overkant.
Geen mens of bord vertelt dat het hier stopt. Je springt.
Je steekt over. Sprong naar stok naar plank naar brug naar duiker.
Verkorte afstand, klein geëindigd.
Dagreis naar tocht naar wandeling naar ommetje.

Eeuwenlang niets dan een pad.
Gooierdijk naar Bovenwijkerweg naar Stenen Brug naar Landscheiding.
Klompenpaden gelopen op wandelschoenen.
Zand naar modder naar waterplas naar graspol.
Achterdeur naar achterdeur.
Sandenburg naar Walenburg naar Lunenburg naar Hinderstein.
De zin ervan klopt niet. Voorom is sneller.
Gestopt en om zich heen gekeken.
Boerderettes en zinken roevendaken
en meer dat er ooit nooit was.

Wegen teruggevonden in dit land.
Gestopt en om zich heen gekeken naar negenhonderd jaar.
In stukjes van smal en lang, soppend drijvend van het vocht.
Een houten brug wordt van de rot gered.
We steken over, steken over, steken over.
Sloot naar Cothergrift naar Cotherweg naar sloot.
Gestopt. Om ons heen gekeken en gezien.
Een ander zag honderd jaar geleden meer.
Van horizon naar griendhoutwal naar horizon.
Er lopen paden door dit natte land.
De zin ervan klopt.

[André van Zwieten]